

**COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE
NEDERLANDSE VOETBALBOND**

1. Het beroep

Op 26 januari 2018 is door de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna te noemen “tuchtcommissie”, besloten dat de heer T. Matavz, speler van Vitesse (hierna te noemen “*de beschuldigde*”) met ingang van 26 januari 2018 is uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off-, en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van Vitesse vijf achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar voor het geven van een elleboogstoot aan een speler van Sc Heerenveen, de heer D. Dumfries (hierna te noemen ‘*tegenspeler*’) tijdens de op 20 januari 2018 gespeelde wedstrijd Vitesse – Sc Heerenveen.

De commissie van beroep betaald voetbal, hierna te noemen “*commissie van beroep*”, heeft in aanwezigheid van de aanklager betaald voetbal (hierna te noemen ‘*de aanklager*’) en de beschuldigde, bijgestaan door zijn raadsman mr. M. Bakker (hierna te noemen ‘*de raadsman*’), de zaak mondeling behandeld op dinsdag 6 februari 2018. Mevrouw M. Clifford (teammanager Vitesse) en de heer J. de Wit (algemeen directeur Vitesse) waren ook bij de behandeling aanwezig. Bij die behandeling van het beroep is kennisgenomen van televisiebeelden en de door de beschuldigde ingebrachte televisiebeelden uit de betreffende wedstrijd.

2. Het verloop van de procedure

Op 23 januari 2018 is de beschuldigde ten laste gelegd dat hij zich tijdens de op 20 januari 2018 gespeelde wedstrijd Vitesse – Sc Heerenveen schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler. De aanklager heeft de beschuldigde daarvoor een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat hij voor het spelen van vijf wedstrijden wordt uitgesloten, waarvan 1 wedstrijd voorwaardelijk zulks met een proeftijd van 1 jaar. Dit schikkingsvoorstel is door de beschuldigde niet geaccepteerd en de zaak is op donderdag 25 januari 2018 door de tuchtcommissie mondeling behandeld.

Ten aanzien van het niet-ontvankelijkheidsverweer van de aanklager heeft de tuchtcommissie overwogen dat uit eerdere uitspraken van de commissie van beroep blijkt dat vervolging mogelijk is als er sprake is van een ernstige overtreding die niet is waargenomen door de arbitrage en er om die reden geen sprake is van een ‘final decision’. De aanklager heeft bij de tuchtcommissie gevorderd om de beschuldigde wegens ‘het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler’ te veroordelen en hem een straf op te leggen van een schorsing van vijf wedstrijden.

De tuchtcommissie achtte het ten laste gelegde feit, het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler tijdens de op 20 januari 2018 gespeelde wedstrijd Vitesse – Sc Heerenveen bewezen. De bewezenverklaring van de tuchtcommissie is gebaseerd op de schriftelijke verklaring d.d. 20 januari 2018 van de tegenspeler en de waarneming van de tuchtcommissie van de televisiebeelden. Dit bracht de tuchtcommissie tot het opleggen van de in de inleiding beschreven straf. Tegen de beslissing van de tuchtcommissie heeft de beschuldigde tijdig hoger beroep ingesteld.

3. De gronden van het beroep

De raadsman stelt primair dat de aanklager niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de vervolging en subsidiair dat de beschuldigde dient te worden vrijgesproken. Meer subsidiair verzoekt de raadsman om een matiging van de door de tuchtcommissie opgelegde straf.

Niet-ontvankelijkheidsverweer

De raadsman stelt namens de beschuldigde – primair – dat de aanklager alleen bij ernstige overtredingen, die tijdens de wedstrijd niet zijn gezien door de arbitrage, de mogelijkheid heeft om een vooronderzoek op te starten. Volgens de tuchtcommissie blijkt uit de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, de heer A.W. Lindhout (hierna te noemen ‘de scheidsrechter’), dat hij ‘*de in het geding zijnde situatie*’ niet heeft waargenomen. De raadsman stelt dat de scheidsrechter niet heeft verklaard dat hij de situatie in zijn geheel niet heeft waargenomen. Volgens de raadsman stond de scheidsrechter niet op grote afstand en had hij vrij zicht op de situatie. De scheidsrechter zou naar de situatie hebben gekeken en vervolgens hebben aangegeven dat de betreffende spelers rustig aan moesten doen. Volgens de raadsman zou de scheidsrechter op deze wijze hebben gemeend dat er van een overtreding geen sprake was. Naar het oordeel van de raadsman is er derhalve sprake van een ‘*final decision*’ en dient de aanklager door de commissie van beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Voor het geval de commissie van beroep zou oordelen dat de aanklager wel ontvankelijk is, bepleit de raadsman dat vrijspraak zou moeten volgen omdat uit de door de beschuldigde in gebrachte televisiebeelden niet volgt dat sprake is van een elleboogstoot.

Bewijs

De raadsman stelt dat de bewezenverklaring volgens de tuchtcommissie op twee bewijsmiddelen steunt, te weten de waarneming van de tuchtcommissie van de televisiebeelden en de schriftelijke verklaring van de tegenspeler.

Volgens de raadsman geven de televisiebeelden in eerste instantie een vertekend beeld. Uit de door de beschuldigde ingebrachte beelden zou blijken dat de tegenspeler bij een eerdere ingooi de beschuldigde hinderde om bij de bal te komen. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat de beschuldigde zijn tegenspeler opzocht en dat er geen sprake was van een duel om de bal, terwijl volgens de raadsman uit de door de beschuldigde ingebrachte beelden en de schriftelijke verklaringen van de getuigen blijkt dat de beschuldigde bij de ingooi vóór zijn tegenspeler wilde komen om juist bij de bal te komen.

Met betrekking tot de actie van de tegenspeler heeft de tuchtcommissie volgens de raadsman het verweer – ‘*dat de beschuldigde de arm van zijn tegenspeler wegduwde*’ – verworpen omdat deze hem hinderde. De raadsman stelt echter dat uit de door de beschuldigde ingebrachte beelden blijkt dat de tegenspeler zijn linkerarm uitstak richting de beschuldigde.

De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat de beschuldigde – door met zijn rechterarm op de hoofdhoogte een achterwaartse beweging te maken waardoor hij de tegenspeler in het gezicht heeft geraakt – een zodanige actie heeft gemaakt dat niet anders gezegd kan worden dat de beschuldigde zijn tegenspeler een elleboogstoot heeft gegeven.

De raadsman stelt in dit verband dat de beschuldigde zijn onderarm een beweging omhoog heeft gemaakt waarbij hij eveneens een stap naar voren heeft gezet. De raadsman stelt dat de beschuldigde langs zijn tegenspeler wilde komen en in zijn loop hem een stevige duw gaf – en geen stoot met zijn rechteronderarm – om de linkerarm van zijn tegenspeler weg te krijgen.

De raadsman stelt onder verwijzing naar uitspraken van de commissie van beroep (o.a. zaak Berg d.d. 24 september 2010, zaak Vilhena d.d. 29 maart 2017, zaak Beugelsdijk van 31 oktober 2017) dat voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een elleboogstoot in beginsel bepalend of een speler in de uitvoering van een beweging de arm als wapen heeft gebruikt.

De raadsman stelt dat in dit geval niet kan worden bewezen dat de beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het met opzet geven van een elleboogstoot.

Strafmaatverweer

Tot slot acht de raadsman de eis van de aanklager – welke de aanklager ten tijde van de inhoudelijke behandeling van het beroep heeft verhoogd – van 5 wedstrijden te zwaar en verwijst daartoe naar de uitspraken van de commissie van beroep inzake Vilhena, Beugelsdijk, Berg en Stam. Volgens de raadsman dienen de navolgende verzachtende omstandigheden door de commissie van beroep in acht te worden genomen.

Ten aanzien van de door de beschuldigde verrichte handeling stelt de raadsman dat i) de handeling een reactie was op de actie van de tegenspeler ii) de elleboogstoot niet tot de ernstigste vorm in die categorie behoort iii) de beschuldigde zijn tegenspeler niet in zijn gezicht of een andere kwetsbare plek heeft geraakt en iiiii) de tegenspeler de wedstrijden zonder verwondingen of blessure heeft uit kunnen spelen. Tot slot bevat de strafkaart van de beschuldigde wel gele kaarten maar geen rechtstreekse rode kaarten.

Mocht de commissie van beroep tot een bewezenverklaring komen, dan zou een lagere straf dan de standaardstraf overeenkomstig de KNVB-richtlijnen meer passend zijn.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager refereert aan het door zijn collega aanklager in eerste aanleg gestelde.

Ontvankelijkheid aanklager

De aanklager stelt dat hij ontvankelijk is in de vervolging en verwijst daartoe naar vaste jurisprudentie van de commissie van beroep. De aanklager stelt dat een onderzoek op basis van televisiebeelden wordt gestart indien sprake is van een zware overtreding die niet is waargenomen door de arbitrage. Naar het oordeel van de aanklager is in casu sprake van een zware overtreding. De aanklager meent bovendien dat geen sprake is van een *'final decision'* ten aanzien van de elleboogstoot nu alle officials hebben verklaard dat zij dit incident niet hebben waargenomen.

Bewijs

De aanklager beoordeelt – in het licht van de bewezenverklaring – de uitgestoken linkerarm van de tegenspeler als een 'normale spelsituatie'. In de optiek van de aanklager doet de tegenspeler niets verkeerd. Het is volgens de aanklager een situatie waarin de ingooi nog niet genomen is en er een incident plaatsvindt. Voorts is de aanklager van oordeel dat sprake is van een elleboogstoot. Door de kracht van de beweging en de manier waarop de beschuldigde zijn elleboog naar achteren brengt – in de wetenschap dat zijn tegenspeler vlak bij dan wel achter hem is – neemt de beschuldigde in elk geval de kans voor lief dat hij zijn tegenstander fors zou raken. Hij heeft daarmee zijn arm kennelijk als wapen gebruikt, aldus de aanklager.

De aanklager geeft – op basis van het voornoemde – aan dat het aan de beschuldigde ten laste gelegde reglementair overtuigend is bewezen en verwijst hiertoe naar de verklaring van de tegenspeler en naar de waarneming van zowel de televisiebeelden als de door de beschuldigde ingebrachte televisiebeelden.

Strafmaat

Bij de strafmaat moet volgens de aanklager in aanmerking worden genomen dat het gaat om een nare overtreding. De strafkaart van de beschuldigde is blanco. Dit incident past niet goed bij de persoon van de beschuldigde. Feit blijft wel dat het incident heeft plaatsgevonden. Daarbij is het verschil tussen de door de raadsman aangehaalde zaken en onderhavige zaak dat in de door de raadsman aangehaalde zaken sprake was van een spelsituatie waarbij een bal betrokken is geweest en in onderhavige zaak was dit niet het geval. Daarnaast heeft de aanklager ook de kracht en felheid van de elleboogstoot in zijn eis meegewogen.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Ontvankelijkheid van de aanklager

In eerdere vonnissen van de commissie van beroep is benadrukt dat vervolging na de bestudering van camerabeelden mogelijk is *als een ernstige overtreding niet is waargenomen door de arbitrage en er om die reden geen sprake is van een 'final decision'*. Deze benadering vindt steun in de FIFA Laws of the Game en in het Handboek competitiezaken betaald voetbal (1 juli 2017, p. 47).

De commissie van beroep stelt dat uit de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, twee assistent-scheidsrechters, de heren R. Bleumink en de heer R.A. de Nas (hierna te noemen 'assistent-scheidsrechters') en de 4^e official, de heer R.W.M. Martens (hierna te noemen '4^e official'), blijkt dat zij – allen – het betreffende incident tussen de beschuldigde en de tegenspeler niet hebben waargenomen. Voorts sluiten de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter, twee assistent-scheidsrechters en de 4^e official ook aan bij de eigen waarneming van de commissie van beroep van de televisiebeelden en de door de beschuldigde ingebrachte televisiebeelden. De commissie van beroep stelt vast dat uit die televisiebeelden dat de scheidsrechter zich – ten tijde van het betreffende incident – concentreert op de speler van Vitesse die op dat moment de bal ingooit en daardoor de verweten gedraging van de beschuldigde niet waarneemt.

Van een *'final decision'* is volgens de commissie van beroep derhalve geen sprake.

Volgens de commissie van beroep is de verweten gedraging als zodanig van voldoende ernstige aard dat vervolging na de bestudering van camerabeelden te rechtvaardigen is. De verdenking die de aanklager aan de beelden kon ontleen is ook van voldoende ernst om een daadwerkelijke vervolging te rechtvaardigen. De commissie van beroep is derhalve van oordeel dat de aanklager een vooronderzoek mocht starten en naar aanleiding daarvan een schikkingsvoorstel aan de beschuldigde mocht doen en, na verwerping daarvan, de vervolging kon doorzetten.

De aanklager is ontvankelijk.

Bewezenverklaring

In het vonnis in de zaak tegen de heer M. Berg d.d. 24 september 2010 heeft de commissie van beroep het volgende overwogen over het geven van een elleboogstoot.

“Voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een elleboogstoot acht de commissie van beroep in beginsel bepalend of een speler in de uitvoering van een beweging, de elleboog van die arm kennelijk als wapen gebruikt”.

Voorts overweegt de commissie van beroep dat ingevolge artikel 40 lid 2 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal het bewijs dat de beschuldigde een overtreding heeft begaan dient te berusten op ten minste twee bewijsmiddelen. Naar het oordeel van de commissie van beroep is in casu aan deze eis voldaan.

Op basis van de ter zitting aan de commissie van beroep getoonde camerabeelden – waaronder de door de beschuldigde ingebrachte beelden – met daarop het relevante spelmoment, is de commissie van beroep van oordeel dat de beschuldigde zijn arm zodanig beweegt dat hij zijn tegenspeler met een felle, krachtige beweging van zijn elleboog in het gezicht raakt. Naar het oordeel van de commissie van beroep heeft de beschuldigde zijn elleboog als wapen gebruikt.

De door de raadsman gestelde omstandigheid dat de tegenspeler van de beschuldigde zijn linkerarm uitsteekt – met als kennelijk doel de beschuldigde de doorgang te beletten – doet er naar de mening van de commissie van beroep niet aan af dat de beschuldigde zijn elleboog als wapen heeft gebruikt en dat derhalve sprake is geweest van een elleboogstoot. Voorts heeft de tegenspeler schriftelijk verklaard dat hij door de beschuldigde in het gezicht is geraakt.

De bewezenverklaring steunt derhalve op de volgende bewijsmiddelen:

- De eigen waarneming van de commissie van beroep van de televisiebeelden en de door beschuldigde in gebrachte beelden, zijnde:

Een speler van Vitesse had de bal in zijn handen om deze in te gooien. De tegenspeler stond op enkele meters van deze speler van Vitesse. De beschuldigde, die schuin achter de tegenspeler stond, liep, nog voordat de speler van Vitesse aanstalten maakte om de bal in de gooien, naar de beschuldigde toe, kwam voor hem en raakt de tegenspeler met een krachtige en felle beweging van zijn elleboog in het gezicht.

- De schriftelijke verklaring van de tegenspeler, zakelijk weergegeven, luidende:

“Tijdens de op 20 januari 2018 gespeelde wedstrijd Vitesse – Sc Heerenveen was er een ingooi aan de zijkant door de speler van Vitesse. Ik zag dat de beschuldigde vanaf mijn linkerkant vóór mij probeerde te komen. Ik wilde mezelf breed maken maar hij kwam voor me. Vervolgens voelde ik iets volop in mijn gezicht, waarna ik neer ging. Ik had vervolgens behandeling nodig.”

De commissie van beroep oordeelt op grond van het bovenstaande dat de beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler en acht het ten laste gelegde bewezen.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat de beschuldigde zich tijdens de op 28 januari 2018 gespeelde wedstrijd Vitesse – Sc Heerenveen schuldig heeft gemaakt aan het geven van een elleboogstoot aan een tegenspeler.

7. De kwalificatie

Het bewezen verklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal juncto titel I, artikel 2.2 onder d van de Richtlijnen van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, te weten het doen van een gewelddadige handeling – zonder dat sprake is van een spelsituatie waarbij een bal betrokken is geweest – door het van een elleboogstoot.

8. De strafoplegging

Bij het bepalen van de straf heeft de commissie van beroep rekening gehouden met de aard en ernst van de overtreding en met de strafkaart van de beschuldigde.

Het geven van een elleboogstoot in het gezicht moet – in het algemeen – worden gezien als een ernstige overtreding. Daarnaast neemt de commissie van beroep ook in overweging dat er sprake was van een krachtige en felle beweging van de elleboog van de beschuldigde tegen een kwetsbaar deel van het menselijk lichaam, te weten het gezicht van de tegenspeler. De commissie van beroep heeft echter ook in overweging genomen dat de beschuldigde in dit opzicht een blanco strafblad heeft. Dit alles in aanmerking genomen komt de commissie van beroep tot een straf die lager is dan de door de aanklager ter zitting geëiste straf.

De commissie van beroep veroordeelt de beschuldigde tot een onvoorwaardelijke uitsluiting van 4 wedstrijden.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld en doet opnieuw recht.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezen verklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

De beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

De beschuldigde wordt – met ingang van 7 februari 2018 – uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB, tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 4 achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld.

De beschuldigde wordt veroordeeld in de kosten van zowel eerste aanleg als beroep; in beroep begroot op € 275, - te verrekenen in rekening-courant met Vitesse.

Aldus beslist op 7 februari 2018 en ondertekend op 20 februari 2018 door mr. [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] en mr. [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.